

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

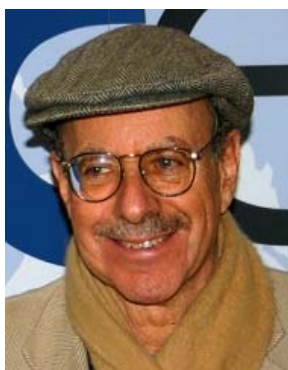
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشته از: جیمز پتراس - James Petras
برگردان از: آمادور نویدی
۲۰ سپتمبر ۲۰۱۸

جیمز پتراس

امریکا: قرن جنگ‌های شکست خورده

مقدمه:

امریکا، علی‌رغم داشتن بزرگترین بودجه نظامی در جهان، پنج بار بزرگ‌تر از شش کشور بعدی، با بیشترین تعداد پایگاه‌های نظامی – در بیش از ۱۸۰ – در جهان و گران‌ترین مجتمع نظامی صنعتی، اما قادر به پیروزی در یک جنگ در قرن ۲۱ نشده است.

در این مقاله ما جنگ‌ها را برمی‌شماریم و اقدام به تجزیه و تحلیل می‌کنیم که چرا، امریکا علی‌رغم مبنای اساسی قدرت‌مند برای جنگ‌ها، شکست خورده است.

جنگ‌های شکست خورده

امریکا از آغاز قرن ۲۱ درگیر چندین جنگ و کودتا بوده است. این‌ها شامل افغانستان، عراق، لیبیا، سومالی، فلسطین، ونزوئلا و اوکراین هستند. به اضافه، آژانس‌های جاسوسی و اشنگتن پنج گروه نیابتی تروریستی را در پاکستان، چین، صربستان و نیکاراگوئه تأمین مالی کرده اند.

امریکا به کشورهای ذکر شده حمله کرده، اعلام پیروزی نموده، اما متعاقباً با مقاومت و جنگ‌های طولانی مواجه شده است که نیازمند حضور نظامی بیش‌تر شده، تا صرفاً بتواند از پادگان‌های سربازان خود محافظت کند.

امریکا متحمل صدها هزار تلفات - کشته، زخمی و سرباز روانی شده است. هر چه که پنتاگون بیش‌تر هزینه کند، ضایعات بیش‌تر و متعاقباً عقب‌نشینی داشته است.

هر چه که رژیم‌های دست‌نشانده بیش‌تر باشند، فساد بیش‌تر و نارسائی‌ها رشد می‌کند.

هر رژیمی که تحت‌قیمومیت امریکا باشد، موفق نشده است که اهداف طراحی شده توسط مشاوران نظامی امریکائی خود را انجام دهد.

هر چه بیش‌تر جهت استخدام ارتش‌های مزدور هزینه شود، میزان سرعت فرار و انتقال سلاح به دشمنان امریکا بیش‌تر است.

موفقیت در شروع جنگ‌ها و شکست در پایان دادن آنها

امریکا به افغانستان حمله کرد و پایتخت (کابل) را فتح نمود و ارتش موجود را شکست داد... و سپس در دو دهه بعد، درگیر در جنگ‌های نامنظم (چریکی) و ناموفق شد.

پیروزی‌های اولیه زمینه ساز شکست‌های بعدی شد. بمباران‌ها، میلیون‌ها دهقان و کشاورز، مغازه دار و صنعت‌گر را به سوی ملیشای محلی سوق داد. مهاجمان توسط نیروهای ملی‌گرا و مذهبی مرتبط به خانواده‌ها و جوامع شکست خوردند. شورشیان بومی بر سلاح‌ها و دالرها در بسیاری از روستاها، شهرک‌ها و استان‌ها چیره شدند. نتایج مشابهی در عراق و لیبیا تکرار شد. امریکا حمله کرد، ارتش‌های موجود را شکست داد، پایتخت را اشغال نمود و دست‌نشانندگان خود را تحمیل نمود... که زمینه را برای جنگ‌های طولانی مدت، و در مقیاس بزرگ توسط ارتش‌های شورشی محلی فراهم کرد.

هر چه که بمباران‌های غرب بیش‌تر باشد، اپوزسیون بیش‌تری ارتش‌های نیابتی را مجبور به عقب‌نشینی می‌کند. سومالی بارها بمباران شده است. نیروهای ویژه، سربازان دست‌نشانده را توسط ارتش‌های مزدور افریقائی استخدام، آموزش و مسلح کرده اند، اما آن‌ها در پایتخت، ماگادیشو توسط شورشیان اسلامی که سلاح ضعیف، اما دارای انگیزه قوی و انضباط هستند، مورد حمله قرار گرفته، احاطه شده و زمین‌گیر شده اند.

سوریه توسط یک ارتش مزدور که از طرف امریکا مسلح و تأمین مالی می‌شود، هدف قرار گرفته شده است. آن‌ها در ابتداء پیش‌رفت کردند، میلیون‌ها انسان را ریشه کن، شهرها و خانه‌هایشان را تخریب نمودند و سرزمین‌های آن‌ها را تسخیر کردند. همه این‌ها مورد ستایش جنگ‌سالاران امریکائی و اتحادیه اروپائی قرار گرفت. هنگامی که ارتش سوریه مردم را با ائتلاف روسی، لبنانی (حزب الله) و ایرانی‌ها متحد ساخت، دمشق مزدوران را ریشه کن کرد و فراری داد. پس از بهترین بخش از یک دهه، گُردهای جدائی‌طلب، به همراه تروریست‌های اسلامی و نیابتی‌های غربی عقب‌نشینی کردند، و در آخرین موضع خود در کنار مرزهای شمالی-در آخرین سنگر باقی‌مانده از نیابتی‌های غربی توقف کرده و سکونت گزیده اند.

کودتای ۲۰۱۴ اوکراین توسط امریکا و اتحادیه اروپا تأمین مالی و هدایت شد. آن‌ها پایتخت (کییف) را تسخیر کردند، اما موفق به فتح شرق اوکراین و کریمه نشدند. فساد در میان دزدان حاکم امریکائی، کشور را ویران کرد- بیش از سه میلیون در جست و جوی یک زندگی آرام به خارج، پولند، روسیه و جاهای دیگر فرار کردند. جنگ ادامه دارد، دست‌نشانندگان امریکائی فاسد و بی اعتبار اند و در انتخابات شکست می‌خورند، مگر آن‌که در رأی‌گیری تقلب کنند.

هزینه شورش‌های نیابتی در ونزوئلا و نیکاراگوئه توسط بنیاد ملی امریکا برای دمکراسی (ان‌اِی‌دی) پرداخت شد. امریکا توانست اقتصاد آنها را تخریب کند، اما در جنگ‌های خیابانی شکست خورد.

نتیجه گیری

جنگ‌ها به تنهایی توسط سلاح پیروز نمی‌شوند. در واقع، بمباران‌های سنگین و ادامه‌اشغال‌های نظامی مقاومت‌های طولانی توده‌ی، منجر به عقب‌نشینی‌ها شده، که شکست‌ها را تضمین کرده است.

جنگ‌های بزرگ و کوچک آمریکا در قرن ۲۱ در پیوستن کشور هدف به امپراتوری، شکست خورده اند. اشغال‌های امپریالیستی پیروزی‌های نظامی نیستند. آن‌ها صرفاً ماهیت جنگ، بازی‌گران مقاومت، دامنه و عمق مبارزه ملی را تغییر می‌دهند.

امریکا در شکست ارتش‌های موجود مانند موارد لیبیا، عراق، افغانستان، سومالی و اوکراین موفق بوده است. اما به هرحال، فتح در زمان و مکان محدود بود. جنبش‌های مقاومت مسلحانه جدید با رهبری افسران قدیمی، فعالان مذهبی و فعالان اجتماعی به دست گرفته شده اند...

جنگ‌های امپریالیستی میلیون‌ها را قتل عام کردند، خانواده سنتی، محل کار و روابط همسایگی آن‌ها را نابود کردند، اما سبک جدیدی از رهبران و جنگجویان شبه نظامی ضدامپریالیست را به حرکت درآورده است.

نیروهای امپریالیستی رهبران موجود را سرنگون کرد و طرفداران آنها را به قتل رساند. آن‌ها حمله کردند و ثروت‌های باستانی کشورهای هدف را به یغما بردند. اما مقاومت با استخدام هزاران داوطلب ریشه کن شده که به عنوان بمب‌های انسانی عمل می‌کردند، دنبال شد، راکت‌ها و پهپادها را به نبرد فراخواندند.

نیروهای امپریالیستی آمریکا فاقد پیوند با سرزمین‌های اشغالی و مردم بوده و هستند. آن‌ها «بیگانگانی» در حال خدمت سربازی هستند؛ که به دنبال زنده ماندن خود می‌باشند، تا ترفیعات خود را تأمین کنند و با پاداش و یک خدمت سربازی با افتخار ترخیص بشوند.

در مقابل، جنگجویان مقاومت برای مدت طولانی آن‌جا هستند. آن‌ها در حالی‌که به پیش می‌روند، مزدوران و نیابتی‌های امپریالیستی را هدف قرار داده و نابود می‌کنند. آن‌ها حاکمان فاسد دست‌نشانده‌ای را افشاء می‌کنند که مردم را از شرایط ابتدائی زندگی - اشتغال، آب آشامیدنی، برق و گاز و غیره محروم می‌سازند.

خلاف جنگجویان مقاومت، دست‌نشانندگان امپریالیست در عروسی‌ها، تعطیلات مذهبی یا تشییع جنازه‌ها حضور ندارند. حضور جنگجویان مقاومت نشانه‌ای از ابراز وفاداری و احترام به کشته شده‌هاست. جنگجویان مقاومت آزادانه در شهرها، روستاها با حمایت مردم بومی گردش می‌کنند؛ و شب‌هنگام آن‌ها تحت پوشش خلق خود، که اطلاعات و تدارکات را به اشتراک می‌گذارند، بر زمین‌های دشمن حکومت می‌کنند.

شوق و اراده، همبستگی و سلاح‌های سبک از پهپادها، راکت‌ها و هلیکوپترهای مجهز به سلاح سنگین، قوی‌تراند.. حتی سربازان مزدوری که توسط نیروهای ویژه آموزش دیده‌اند، از آن‌ها بریده‌اند و به اربابان امپریالیستی خود خیانت می‌کنند. پیشرفت‌های موقت امپریالیستی تنها در خدمت فراهم آمدن امکان به نیروهای مقاومت جهت بازسازی و ضدحمله عمل می‌کند. آن‌ها تسلیم شدن را نوعی خیانت به شیوه زندگی سنتی خود در نظر می‌گیرند، که به معنای اطاعت و تسلیم به پوتین‌های نیروهای اشغال‌گر غربی و مقامات فاسد آن‌هاست.

افغانستان برجسته‌ترین مثال از یک «جنگ شکست خورده» امپریالیستی است. پس از دو دهه جنگ و یک تریلیون دالر هزینه نظامی، ده‌ها هزار تلفات، طالبان اکثر شهرها و روستاها را کنترل می‌کند؛ به مراکز استان‌ها وارد می‌شوند و کنترل آنها را در دست می‌گیرد و کابل را بمباران می‌کنند. یک‌روز پس از خروج آمریکا، آن‌ها کنترل کامل (کشور) را در دست می‌گیرند.

شکست‌های نظامی امریکا محصول یک نقص مصیبت آمیزست: معماران امپریالیستی نمی‌توانند مردم بومی را با حاکمان استعماری و افراد محلی مانند خودشان با موفقیت جای‌گزین سازند. جنگ‌ها توسط سلاح‌های با فن آوری بالا هدایت شده توسط مقامات جدا از مردم برنده نمی‌شوند: آن‌ها حس صلح و عدالت خود را به اشتراک نمی‌گذارند. مردم استثمار شده که با روحیه مقاومت جمعی و خودکفائی آگاهی یافته‌اند، در مقایسه با سربازان چرخشی مشتاق به برگشت به وطنشان و سربازان مزدور با علامت دالر در چشم‌هایشان، انسجام بیشتری نشان داده‌اند. آن‌هایی که قدرت متجمع نظامی و صنعتی را موعظه می‌کنند، از جنگ‌های شکست خورده درس نگرفته‌اند. سلاح می‌سازند، می‌فروشند و سود می‌برند، اما فاقد توده انسانی‌ست که سلاح کمتری دارد، ولی دارای اعتقاد بزرگتریست که توانائی خود را در شکست دادن ارتش‌های امپریالیستی نشان داده است. پرچم امریکا در واشنگتن در اهتزاز است، اما در دفاتر سفارت‌خانه‌های کابل، تریپولی، دمشق و در دیگر میدان‌های جنگ‌های شکست خورده، پرچم‌های امریکا باز نشده باقی می‌مانند.

درباره نویسنده:

جیمز پتراس استاد بازنشسته (بارتل) جامعه‌شناسی در دانشگاه بینگهامتون – نیویورک است، که کتب و مقالات زیادی در باره جنبش‌های چپ و مترقی جهان، از جمله مبارزات خلق‌های خاورمیانه و امریکای لاتین نوشته است.

برگرداننده شده از:

The US: The Century of Lost Wars

James Petras

<https://petras.lahaine.org/b2-img/PetrasCenturyLostWars.pdf>

<https://petras.lahaine.org/the-us-the-century-of-lost/>